

220715 Wikken en wegen

Lang was het wachten op een positief signaal van Anja om op vakantie te gaan. Haar hoofd stond er niet na, na al heel wat weekenden/ weken in het buitenland te zijn geweest (achtereenvolgens België, Luxemburg, 2x Frankrijk), het zware werk (druk van 'overspannen' baas en extra politieke onderwerpen), daarnaast ook de hartproblemen van mij, die haar zorgen niet verkleinden. Gelukkig met voldoende extra medicatie is de bloeddruk "normaal" te noemen en was er ook geen schade aan het hart zelf.

Na een relaxed weekend vorige week, waar ze met Marianne een middag had geshopt, kon ze de knop omzetten en gaan we 16-7 op weg naar Terlago (Trentino) om 2 weken op verhaal te komen.

220718 De reis

Eigenlijk begon de vakantie al op vrijdag en dan m.n. de avond. Een BBQ met Thomas bij uitmuntend weer in de zomerse achtertuin. Daarna nog een afzakkertje en ontspannen naar bed.

Zaterdagochtend uitgeslapen en op ons gemakje verder gepakt. Zo konden we na de lunch en met het beeld voor ogen al een eind op weg te komen naar Italië.

Het zat onderweg ook mee, nauwelijks tijdverlies door files/wegopbrekingen. Een fantastische verbrede weg door Duitsland maakte het een plezant begin van de vakantie.

Rond 19:30 uur in Abswille een gezellig hotelletje gevonden in een pittoresk dorpje, waar we buiten met een aantal andere gasten nog lang getafeld hebben. Daarna een kleine wandeling in het donker, waardoor we na een lange dag voldaan ons hoofd weer te rusten konden leggen.

De volgende morgen konden we pas na 8:00 uur ontbijten, dus ook pas later opgestaan en in de tuin met een fijn ochtendzonnetje geheel op ons gemak zitten ontbijten. Helemaal niet meer aan de zwarte zaterdag gedacht, we waren tenslotte al voorbij Würzburg. Helaas, de wegopbrekingen en verkeersdrukten lieten zich gelden en de laatste 600 km deden we dan ook 8,5 uur over (19:30 i.p.v. de 16:00 uur die we hadden gepland).

Bij aankomst wel zeer vriendelijk ontvangen en na de toewijzing, ING nog meerdere plekken bekeken en voorgelegd, en ook van de camping nog een andere optie te hebben afgewezen, toch op de eerste plek gaan staan.

Een open plek met half zon/schaduw, wat eigenlijk best ideaal is. Op het hoogste plateau, dus uitzicht op de bergen was toch mogelijk.

Na het opzetten van de tent en inrichten voor de nacht, zijn we pizza gaan eten bij het restaurant van de camping. Gezellig Italiaans, maar pizza's druipend van de olie,

	<p>fantastische hé koffie met een grappen ijsje toe was weer een uitstekende start van de 2 weken Terlago.</p> <p>De pizza was Anja niet goed bevallen, ze had weer last van haar maag en dit verstoorde geheel onze nachtrust en mogelijk ook ons luchtbed. Dus halverwege de nacht weer opblazen en tegen de ochtend weer plat uit bed rollen.</p>
<p>220718 Lago di Lamar</p> <p>Een herrie in de ochtend. De vuilniswagens al voor 6-en aan het legen; het leeggelopen luchtbed; de haan volop aan het kraaien; en enkele vroeg vertrekkende gasten waren ook niet bevorderend voor de slaap afgelopen nacht.</p> <p>Toch hebben we ontspannen de ochtend aangevangen en het verder inrichten van onze tent/plek geregeld en Anja het zwembad getest.</p> <p>We hadden bij het ontbijt bezoek van vele bijen, die op de heerlijke, zoete broodjes en verse aardbeien afkwamen.</p> <p>Na de lunch, opgewarmde halve pizza van Anja van gisterenavond, besloten we om een wandeling naar een meertje verderop te maken.</p> <p>Zwemspullen mee en op route.</p> <p>Behoorlijk klimmen en uiteindelijk afdalen via een MTB-pad (behoorlijk technisch en steil) naar Lago di Lamar, prachtig in een kom gelegen, waar we eerst een echt vakantiegevoel hebben opgeroepen (koffie en een biertje met uitzicht) en vervolgens ons ook een duik in het koude water te hebben veroorlooft.</p> <p>De weg terug op het normale pad genomen, neemt niet weg dat ook eerst weer flink geklommen moest worden en in elkaars slipstream (at en toe schuivend over het grofweg gravel pad) weer afdalend naar de camping.</p>	<p>220719 Gas</p> <p>Blaffende hond, midden in de nacht, het geluid weergalmend in het dal. Verder muisstil.</p> <p>De halve maan met een ster aan de noordwestkant, optisch vlakbij, in een strak zwart decor.</p> <p>Overdag geen vuiltje aan de lucht, een felgele zon tegen een helblauwe achtergrond. De grijze rotsen als kruinen boven de groene zoom van de bossen eronder.</p> <p>Nadat gisteren het gas al op was, 3 lege bussen, en het luchtbed ook aan vervanging toe is, vanmorgen eerst maar op weg om dit ongerief op te lossen.</p> <p>Wat een toeval. Nog even langs het toilet en bij het restaurant stond een wagen vol met gasflessen. Geen campinggas, want daar dealen ze niet in hier. Maar wel een kaartje met adres meegekregen, waardoor we Trento niet in hoefden en toch een stuk sightseeing van de omgeving meekregen. Ook kwamen we langs een supermercado en een van alles wat market, waar we inderdaad ook een luchtbed vonden. In een keer helemaal op orde.</p> <p>Onderweg op de sowieso smalle wegen was een wegopbreking en reden we door een dorpje om te kijken of we aan de andere kant weer op de route konden komen. De weg was enorm steil hier en tegenliggers maakte het er ook niet makkelijker op (geen 2 auto's naast elkaar mogelijk). Maar gelukkig liep de weg niet bovenin dood en konden we inderdaad onze route voortzetten naar Gaggiolo. 2 huizen en een café, we</p>

<p>Zelf een potje kokend, liep Anja er tegenaan dat de campinggaz op was. Dus 3 stel compleet op. Morgen in Trento nieuwe scoren. Heten was gelukkig al zo goed als klaar en met een koude blik erwten erbij heffen we ook een heerlijk, voedzaam diner. Toastjes met Italiaanse kaas en blauwe bessen toe maakte het een complete maaltijd.</p> <p>Samen afwassen en afsluiten met een hete cappuccino en dopio espresso met grappa en we hebben een mooie 1e dag van de camping beleefd.</p>	<p>waren er voorbij voor we er erg in hadden en zijn verderop bij een kasteel (bleek een watercentrale te zijn), na bezichtiging, gekeerd en op een parkeerplek gestopt. Daar werden we achter het café verwezen en konden we campinggas kopen.</p> <p>Nog een kop koffie en aqua op z'n Italiaans en verder. Een Ale fiets en buitensportwinkel nog in (mooie kleurtjes, maar die kleine maatjes!) gevolgd door de eerdergenoemde aankopen en weer terug naar de camping.</p> <p>Wat afgekoeld in het zwembad, wat liggen snoezen en/of lezen. Onze eerste avondmaaltijd</p> <p>op de camping én koffie maakte deze dag, ondanks de weinige inspanning, toch bijzonder aangenaam. Evenals de avondtemperatuur, nu om 22:13 uur nog heerlijk buiten.</p> <p>In het donker hoor je geluiden beter, heftiger. Telefoongesprekken zijn letterlijk te volgen, maar uiteindelijk worden het afzwakkende klanken bij het vallen van de nacht. De bakvisjes op één oor, geen camperdeuren of het ritsen van tenten, niets dat de rust meer verstoord.</p>
<p>220720 Torbole</p> <p>Wat is er mooier dan tijdens een ochtendgang naar het toilet onder luid geschater van de vroege vogels te worden begeleid?</p> <p>Juist, het weer op een vol luchtbed liggen te luisteren naar dit vrolijke getjilp.</p> <p>Naarmate het later wordt verstomd langzamerhand dit concert en maakt het plaats voor het eerste menselijke gestommel, een stevig contrast met het eerdere muzikale geluid.</p> <p>Het gerommel van de eerst vertrekkenden gaat over in een hurricane aan gesprekken, versjouden van campingspullen en hels schreeuwende kinderen, die spelenderwijs elkaar de maat nemen. Maatjes?</p>	<p>220721 Beren</p> <p>Het lek nog steeds niet boven tafel ondanks nieuw luchtbed. Dus halverwege de nacht pompen en een plasmoment.</p> <p>Heldere hemel, dus ook de "grote beer" stond triomfantelijk te stralen, de "kleine" zal ook wel ergens hebben gehangen, maar door de bomen was het bos niet te zien.</p> <p>Daarnaast blijven er andere beren op de weg, maar een deel is daar gisteren al weggenomen op de klim naar onze campingplek. De hartslag steeg gestaag, maar niet in pieken en last had ik er ook niet van. Toch redelijk voorzichtig nog geopereerd (gelukkig niet letterlijk aan het hart) en een aantal keer gepauzeerd mede om Anja bij te laten komen (in tweeeërlei zin).</p> <p style="text-align: right;">~ Mari</p>

Dus tijd voor de eerste actieve dag. Een klein tochtje liefst vond Anja. Toch de keuze gemaakt voor een rondje Torbole aan het Gardameer. Prachtig fietsweer, zo'n 30-35 °C. en dat merkten we direct in de klim naar de Monte Bondone. Was ook niet geheel het plan om naar boven te gaan, dus even later voerde onze weg zich kronkelend en steil door een dorpje. Hier verder de route bekeken en besloten om meer via de vlakkere weg te gaan. Dat hield in zowel heen en weer over hetzelfde mooie fietspad. Enkele obstakels, die je niet op drukker dagen wilt tegenkomen, als een gravel/houten vlonderpad langs een meer. Prachtige kasteeltjes, meest op de toppen van een rotspunt, soms het pad door orleanderhagen en af en toe door open veld, maar wel de meanderende Sarche volgend tot het Gardameer.

Zo hadden we heen al 53 km afgelegd en zou het korter, maar ook steiler worden op de terugweg. Gelukkig reden we meer in de schaduw en hadden op het eind ook een lekker briesje tegen, dat naast rijweerstand ook wat verkoeling bracht. Voor Anja was dit einde een helse onderneming, maar zoals altijd komt zij boven.

Na 9:45 uur hadden we er een mooie dag opzitten. Wat snacks en drinken was voldoende vandaag. Rustig de nacht over ons laten vallen, heerlijk met de zwoele avonddeken, kijkend naar de vliegjes en ander fladderend spel rond de lantaarn iets verderop. Zo liep de dag ten einde.

220722 Andolo

Een lange nacht, veel herrie, niet lekker liggen mede door een flink jeukende voet (opgezwollen na een insectenbeet), jeugd die de vogels wakker wilden zien worden en tenslotte om 6:45 uur de vuilnisophaaldienst. Daarnaast ook de vaak normale muizenissen in mijn hoofd en de wens naar uitdagingen, die op dit moment niet gedaan kunnen worden.

Toch nog langer blijven liggen, want Anja sliep als een os. Het ding-dongen ten spijt <De juffrouw van de V&D werd maar steeds niet gevonden> vanaf 8:00 uur het signaal dat er een cliënt in/uit de campingwinkel gaat.

Dus de slaap was daarmee zowel letterlijk als figuurlijk rustgevend, op het pompen na dan.

Laat aan het ontbijt en de morgen in 'lichte stress' doorgebracht. Dit was de uitkomst van het testen van de garmin op stress niveau. Die uitkomst had ik in het verleden dan weleens willen zien, maar gedane zaken nemen geen keer.

Dus op een ontspannen manier de ochtend geprobeerd door te komen, tenenkrommend!

Gelukkig had Anja het ook wel gezien op de camping en besloten we met de MTB naar Laghi di Lamar te gaan. Heen buitenom, terug na een rondje om het grotere, winderigere meer en een verfrissende duik, binnendoor en tijdig voor het laatste spektakel van de Tour: de Hautacam.

Weer gezamenlijk een maaltijd in elkaar geflanst en al lezend (met muziek) de aangename, redelijk koele avond doorgebracht.

222073 Wind, beren en muziek

Een nacht doorgeslapen én zonder pompen.

Wel even wakker, de Vogelenzang anders dan normaal. Geen concert, maar eerder een soort mededelingen aan elkaar, kort en krachtig en herhaald doorgegeven. Waarschijnlijk al waarschuwingen voor het naderende weer.

Het begon met licht druppelen, wat weer ophield, dus het nodige nat voor de natuur bleef vooralsnog uit. Wel ontstond er daarna een turbulente wind, die de hele camping op poten zette. Overal werden campers en tenten opengezet en begon het gehamerd om alles vast te zetten. Daar hadden wij geen last van en genoegzaam

<p>We wilden een wandeling gaan maken. Anja had de Monte Bondone voor ogen, maar aan die kant van Trento en de snelweg waren we in het verleden al vaker geweest. Mijn voorkeur lag bij de klim naar Paganella, met uitzicht over het Brenta-gebergte en de Dolomieten. We kozen voor het laatste en togen op weg naar Andolo.</p> <p>Een hele reis met mooie doorzichten tussen het hoog oprijzende gebergte, ruig en lieflijk tegelijkertijd. De weg was stevig omhoog met scherpe haarspeldbochten en diepe kloven langszij. Andolo was ons uitgangspunt om met de lift tot 1800 hm te gaan en dan de laatste 300 hm te voet te overbruggen.</p> <p>Het lopen bij hierboven zelfs >30°C was zwaarder dan gedacht. Boven was een restaurant met op het oog heerlijke burgers. We wilden bestellen, maar het duurde zo lang dat de reuk van vettigheid onze eetlust al bedorven had. Dus een mooie rustige plek opgezocht met een prachtig uitzicht en daar onze broodjes gegeten.</p> <p>De terugweg nauwelijks mensen gezien en na de afdaling in de cabine nog even Andolo in voor een sportzaak. Geen mooi dorp en super toeristisch, dus druk en ook de hitte was niet te harden. Na een bakkie snel terug naar de camping.</p> <p>In de avond het restaurant buiten de camping aangedaan. Goed te eten, maar niet bijzonder. Het was ook van dezelfde familie als de camping. Nog een kleine avondwandeling in het al donker wordende bos, na de niet mis te verstane zorgen die Anja heeft m.b.t. mijn herstel, en dan "schrijfwerk" bij het gegil van de jongens van onze burens.</p> <p>Nu tijd om te gaan pitten.</p>	<p>draaiden wij ons nog even om. Tegen de tijd dat we weer bij zinnen kwamen (9:30 uur) was de wind weer flink gaan liggen en met een frissere ochtend begon onze dag.</p> <p>Basta, basta Nico, was wat we het eerste uur voortdurend hoorden. Niet al te boos, dus de huilebalk trok er zich niets van aan en kreeg toch steeds zijn zin. Ze zagen onze (geen) reactie en besloten alsnog te gaan vertrekken.</p> <p>Na de middag de MTB op voor een klein rondje, niet al te zwaar en meer genieten van de omgeving. Dat laatste is zeker gelukt, al zijn we niet verder gegaan door - letterlijk - mogelijk teveel beren op de weg <zie ook 21-07-2022>. Daarbij met stukken van 17% was het, met ook al kiezelstukken, pittig genoeg. Ook de weersverwachting met onweer was een overweging om terug te keren. Nog even een ander pad in met een leuk, steil klimmetje in etappes en een werkelijk magnifiek uitzicht over de vallei, waar verdergaan ook niet mogelijk was. Nog even de laatste hill op naar de camping en dan de tijdrut van de Tour kijken.</p> <p>Intussen werd al de muziek voor de feestavond opgebouwd. Het zal wel even duren voor we kunnen slapen.</p> <p>Nog wat berenadviezen gezien, best wel goed dat we omgekeerd zijn, dus die beer is van de weg af.</p> <p>Een liveband (3 mannen) met afwisselend populaire, vrolijke muziek à la YMCA. Het volume wordt opgevoerd, nu al om 20:00 uur. 's Avonds zou het voornamelijk Italiaans klinken, met 'Peppi en Kokki' voor de Nederlanders.</p> <p>De avondafsluiting was ook in mineur nadat de WK-wedstrijd van de dames tegen Frankrijk verloren ging.</p>
<p>220724 Try again</p> <p>Nadat de Franse haantjes de overwinning hadden toegeëigend, was het vanmorgen weer als eerste te horen: de plaatselijke haan.</p>	<p>220725 Monte Bondone</p> <p>Na een uitstekende nachtrust vroeg in de rij bij de winkel, want we wilden snel naar de Monte Bondone om te wandelen.</p>

Al vroeg weer uit de veren en een behoorlijke tijd de ontwakende meute kunnen gadeslaan. Hoe lang een gezin, na gisteravond al aan het pakken te zijn geweest, nog met 5-en nodig hebben om weg te komen; hoevelen er al in de rij stonden voor 8:00 uur bij de winkel en dat er 3/4 uur later nog een file stond; hoe anderen aan het pakken zijn, letterlijk ieder kleedje tot in de puntjes vouwen; vroege fietsers die een tijd willen neerzetten op de klim; de fietsenleverancier, die met een collega een uur fietsen stonden te bekijken voor er een aantal om te wisselen; uiteindelijk 4 e-mtb's kunnen verhuren; al die lieden die op en neer naar de toiletten gingen of de honden uitlieten.

Genoeg over het camping leven, dus na het ontbijt weer fietsen. Toch het idee om de Monte Bondone te beklimmen. Net zo ver als de eerste keer gekomen in Sopramonde, welmakkelijker vond Anja, maar het was te warm en ze had ook last van alle langsrazende auto's. Dus weer rechtsomkeert met het idee naar Trento te gaan. Ook daar vonden wij ons Waterloo voor de tunnel. Ter compensatie toch nog even historisch besef laten doordringen en Fort Cadine bekeken. Een indrukwekkende verdedigingskloof van voor de 1e WO. Hier ook Anja's achterwiel grotendeels hersteld, het zwabberen bij het afdalen.

Daarna weer het fietspad op naar het Gardameer, wat meanderende door het landelijke gebied naar Vezzano. Onderweg op een rustig plekje geluncht en toen terug naar start, met als toetje even afkoelen in het zwembad, wat nodig was na de oververhitte klim.

Een volgende keer wat vroeger?

's Avonds nog een wandeling door het bos en een koffie bij het restaurant, waar we even een spelletje "boos" hebben opgevoerd alvorens we het kregen.

Met auto op verkenning van deze pass gaf al een beeld dat het met mijn toestand/hart mogelijk nog niet verstandig is om deze te fietsen. In ieder geval niet met de temperaturen van afgelopen dagen. Wel een mooie afwisselende klim met soms ook steiler stukken.

Boven eerst het dorp Vason, met het standbeeld van Charly Gaulle bekeken en een wandelkaart voor de omgeving aangeschaft. Uiteindelijk besloten de auto verderop te parkeren en ook geen skilift te nemen (dat deden al andere Nederlanders van de camping).

Bij Viote <1550 hm> een biotopisch gebied was een parkeerplek en daar liep heen de route 636 naar de top van de Cima Verde <2102 hm> onderlangs de Dos D'Abramo <naar deze top liep een klettersteig> en verder naar de hoogste top de Cornetto (hoe komen de ijsjes aan hun naam?). Ook deze top hebben de laatste <80 van 2180> hoogtemeters niet genomen. Verstand had de overhand m.b.t. de gezondheid, af en toe de hartslag hoog en daarna licht duizelig.

Deze "upgoing climb" was wel erg fantastisch, de mooiste klim in jaren, wat zwaarte betreft, maar ook qua schoonheid van de omgeving. Wat een geweldige klim door het bos, gevolgd door magnifieke uitzichten en de paarse kleuren van bloemen, het rood van het gesteente, het grijs van de hoogste kolos, maar ook het groenbruinige en strooksgewijze dal bij de Dos D'Abramo (waar we hebben geluncht), het geel van de vlakten en het donkergroen van de bossen die alles nog is in tegenspel te kijk zette.

What Goes up, must go down! Geen bergen zonder kiezelstenen. Dit zowel op als neer.

De afdaling over de route 607 was ook niet licht, in rechte lijn naar beneden door een bestende bedding, erg manoeuvreren om niet weg te glijden. Allemaal onregelmatig, een aanslag op de daalspieren. De terugweg was zeker niet zo mooi en we waren blij en net op tijd bij het restaurant om ons te laven aan water en succo di mele (heerlijk). Een ijsje toe voor de calorieën en het verdienmodel, waarna we

	<p>rechtstreeks terugkeerden. Met kramp in mijn rechterbovenbeen was het lastig rijden, dus Anja kon haar rijtechnieken aanscherpen.</p> <p>Het was al laat toen we terug waren en we hadden geen zin in een te vette pizza, dus Anja heeft haar creativiteit nog in een eenvoudige maaltijd gestopt. Niets beters dan dat!</p> <p>Douchen en koffie met ...</p> <p>en dan snel [met stormwind] in bed.</p>
<p>220726 En dan ...</p> <p>Na een onstuimig begin van de nacht, de eerste anderhalf uur, waar we met gemengde gevoelens in lagen, hebben we uiteindelijk zeer goed geslapen.</p> <p>Anja had het niet zo op het onweer en zeker niet als de tent in lichterlaaie leek te staan door het felle bliksemlicht. Ik lag gefascineerd te luisteren naar de donder, die door het dal heen roffelde. Dan hard, dan aanhoudend op en neer bewegend door het dal om vervolgens een salvo als slagwerk van pauken ritmisch aan te horen. Wat een concert, anders dan laatst in de ochtend als contrast tussen Vivaldi en Bach. Geweldig.</p> <p>Wat later op en gaandeweg het ontbijt kwam de zon ook weer zijn warmte afgeven.</p> <p>Na de rest van de ochtend gelezen te hebben, veel over gezondheid in de VWB, zijn we na de lunch naar Trento gereden. Deze stad vaak links laten liggen, al zegt Anja dat we er al eens geweest zijn. Toch leek het niet zo, wat een mooie plaats weer, niet zo groot, wel echt vriendelijk Italiaans met een indrukwekkend centraal plein. Gezellig koffie zitten drinken en later nog een afzakkertje.</p> <p>Daarna boodschappen gedaan en bij het wegrijden een paaltje meegenomen <aanwijzingen dat ik moest opletten, maar op het verkeerde>. Flinke schaafplekken passagierszijde (toch toe aan een elektrische?).</p>	<p>220727 Ieder op zich</p> <p>Nog 3 dagen, hoe gaan we die vullen?</p> <p>Apart programma: Quality time.</p> <ul style="list-style-type: none"> X Anja hardlopen/wandelen richting Laghi di Lamar over de paadjes terzijde van de weg. X Ikzelf de MTB op het bos in. <p>De MTB-route 1710 bleek al een uitdaging op zich, meteen flink dalend en stijgend over een grindpad, even later verlaten om een echt bospad in te slaan. Een wandelpad, niet breder, op en neer en uiteindelijk tot 24-25 % een brandgang omhoog. Hier kon ik 3 kanten op, maar alle 3 te steil en te gevaarlijk om door te zetten, dus de 4e optie was terug. Neer misschien nog wel gevaarlijker dan op.</p> <p>Bij de volgende splitsing, optie zelfde weg terug dus niet im frame. En dus weer de MTB Q710 neer naar Terlago. Ook niet zomaar afdalen, ook hier de 20- 25% meerdere malen getolereerd en soms ook gewoon gelopen. Vooral benden was een wielspoor hard aangelegd, maar te gevaarlijk soms om op te balanceren.</p> <p>Uiteindelijk in Terlago en langs de weg omhoog.</p> <p>Met water overspoeld door Anja om af te koelen, niet letterlijk, meer voor de interne koeling, hielp om weer snel hersteld te zijn. 's Middags nog even gezwommen en voor</p>

We waren laat terug, maar nu wel om 20:00 uur nog de moeite genomen om te koken (heerlijk pikant Hollands) en ter afsluiting koffie met (te, A?) bittere Grappa.

Een mooie dag, al met al.

we het doorhadden was het al 17:00 uur. Wat lezen en afwachten wat de wind (met regen) zou gaan doen, maar het bleef rustig.

Wat gebeurt er op een camping als de eerste spetters vallen? Een directe reactie van buiten naar binnen, allen op hoogspanning.

Wat is er beter dan een zelf gecreëerde maaltijd nuttigen? Wij zouden het niet kunnen bedenken. Het was weer uitmuntend Anja.

En dan gaat het harder druppelen, kinderen dus snel naar bed knuppelen, de luiken toe en al het gedoe verder wegpimpelen.

220728 Ingespeeld

Na een zeer onrustige nacht van de echtgenote., achteraf al met de winterreizen en planning in haar hoofd, en met onweer en regen door gegaan tot in de vroege ochtenduren. De tent was nog doordrenkt en ook het gras eromheen was nog vochtig. De zon nog achter de wolken, maar gelukkig kwam deze ons snel te hulp.

Aan het ontbijt overdacht en op alle kaarten geloerd naar nog te ontdekken/ te ondernemen activiteiten. Een ding was duidelijk, niet de auto in of weer die klim terug moeten nemen. Dan blijft er eigenlijk nog maar weinig te kiezen over en het weerbericht geeft voor vanmiddag en morgen ook nog de nodige buien aan.

Het besluit om huiswaarts te keren werd om 10:00 uur beklonken.

Om 13:00 uur, een droge tent en luchtbed verder was alles ingepakt en ook de fietsen stonden weer achterop. Een compliment (jullie zijn goed op elkaar ingespeeld, geen onvertogen woord gehoord en dat kom je niet vaak tegen; A: maar anders 2x sneller), een douchebeurt en een kop koffie met croissantje verder, konden we om 13:30 uur en route.

220729 De reis

Nu het laatste stuk reizen, nog 275 km.

De reis liep redelijk voorspoedig en vannacht weer in een bed geslapen. Ook waren we net op tijd voor een warme maaltijd, maar niet meer voor een toetje (ondanks de ijskoffie, met (?) liquor).

Vanmorgen met nog 600 km op de teller vertrokken [Terlago 1139 km].

Anja miste van 2021 een overzicht, dus kan ik het niet maken om een opsomming te geven:

13 dagen op pad; 4 pak- en reisdagen; 2 dagen racefiets; 2 bergwandelingen; 1 MTB-tocht samen; 1 wandel-/zwembad; 1 vrije invulling <A, hardlopen: T, MTB-en; daarna samen zwembad>; 1 dag sightseeing Trento; 1 relaxte dag rond de tent/zwembad.

Zo goed, Anja?

16:15 uur Back Home, en de Tour des Frances Femmes vandaag nog 5 km te gaan. Een machtige sprint van de sluwe Vos in het geel toont weer de suprematie van het Nederlandse dames wielrennen.

~ Man

Daarna de auto uitruimen en om 17:35 uur aan een verdiende La Trappe Isodore (voor Anja) en een Leffe Triple.

~ Mari